

Accounting and Information Support for Sustainability Reporting: Formation and Adaptation to ESRS Requirements

Yana Ishchenko¹, Oleksii Avdieiev²

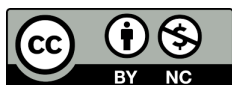
Abstract. The introduction of the CSRD and ESRS expands the requirements for disclosing information regarding sustainability impacts, risks, and opportunities, and necessitates the alignment of financial and non-financial data. The fragmentation of reporting information across an enterprise's subsystems complicates its compilation, control, and verification. This article aims to substantiate the theoretical and organizational-methodical foundations for generating the information required for sustainability reporting and to identify ways to adapt these processes to ESRS requirements. The research methodology is based on an analysis of the CSRD and ESRS provisions, as well as scientific articles and methodical materials on the preparation of sustainability reports. Methods of analysis and synthesis, systematization, comparison, and structural-logical modeling were employed to process the collected data. The research findings indicate that the implementation of ESRS transforms corporate reporting from a predominantly financially oriented model into a system of interconnected financial and non-financial information disclosure. Key characteristics of this transformation include the expansion of the reporting information perimeter, the application of the double materiality concept, and heightened requirements for data quality, traceability, and verifiability. While accounting performs an integrating function, it is not a universal source of sustainability information. Therefore, adapting accounting to ESRS requirements should not involve creating a separate "sustainability accounting" system, but rather developing analytical accounting and integrating financial and non-financial information flows. The article presents a matrix-based approach to structuring accounting and information support by establishing links among material ESRS disclosures, data sources, accounting objects, analytical dimensions, non-financial indicators, responsible departments, and control procedures. This approach ensures the methodical organization of the information chain, extending from the primary source to the final disclosure in reports. The research findings enable improvements in analytical accounting, regulation of information flows and internal controls, and enhancement of data traceability, reliability, and verifiability as enterprises prepare for ESRS reporting.

Keywords: sustainability reporting, ESRS, CSRD, accounting and information support, accounting system, sustainable development, non-financial data, internal control.

Received: 11 August 2026 | **Revised:** 7 September 2026 | **Accepted:** 15 September 2026 | **Published:** 30 September 2026

Suggested Citation

Ishchenko, Y., & Avdieiev, O. (2026). Accounting and Information Support for Sustainability Reporting: Formation and Adaptation to ESRS Requirements. *Oblik i finansi*, 3(113), 43-55. [https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-3\(113\)-43-55](https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-3(113)-43-55)

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.

© The Author(s) 2026

¹ Yana Ishchenko, Vinnytsia National Agrarian University, Ukraine.
ORCID 0000-0002-6819-5997

² Oleksii Avdieiev, Vinnytsia National Agrarian University, Ukraine.
ORCID 0009-0004-8596-3494
E-mail: avdeevoleksij99@gmail.com (Corresponding author)

Обліково-інформаційне забезпечення звітності зі сталого розвитку: формування та адаптація до вимог ESRS

Яна Іщенко¹, Олексій Авдєєв¹

¹ Вінницький національний аграрний університет, Україна

Анотація. Запровадження CSRD та ESRS розширює вимоги до розкриття інформації про впливи, ризики й можливості сталого розвитку та потребує узгодження фінансових і нефінансових даних. Розпорошеність звітної інформації між підсистемами підприємства ускладнює її формування, контроль і підтвердження. Метою статті є обґрунтування теоретичних та організаційно-методичних засад формування обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку та визначення напрямів його адаптації до вимог ESRS. Методологія дослідження ґрунтується на аналізі положень CSRD, ESRS, наукових публікацій і методичних матеріалів щодо формування звітності. Для обробки зібраних даних використано методи аналізу та синтезу, систематизацію, порівняння, а також структурно-логічне моделювання. Результати дослідження свідчать, що наслідком імплементації ESRS є трансформація корпоративної звітності від переважно фінансово орієнтованої моделі до системи взаємопов'язаного розкриття фінансової та нефінансової інформації. Визначальними характеристиками такої трансформації є розширення інформаційного периметра звітності, застосування принципу подвійної суттєвості, посилення вимог до якості, простежуваності та верифікованості даних. Бухгалтерський облік виконує інтегруючу функцію, проте не є універсальним джерелом інформації про сталий розвиток. Тому адаптація бухгалтерського обліку до вимог ESRS має здійснюватися не шляхом створення окремої системи «обліку сталого розвитку», а через розвиток аналітичного обліку та інтеграцію фінансових і нефінансових інформаційних потоків. У статті представлено матричний підхід до формування обліково-інформаційного забезпечення через встановлення зв'язку між суттєвими розкриттями ESRS, джерелами даних, об'єктами обліку, аналітичними розрізами, нефінансовими показниками, відповідальними підрозділами та процедурами контролю. Такий підхід забезпечує методичне впорядкування інформаційного ланцюга від первинного джерела до розкриття у звітності. Результати дослідження можуть бути використані для удосконалення аналітичного обліку, регламентації інформаційних потоків і внутрішнього контролю, підвищення простежуваності, достовірності та верифікованості даних під час підготовки підприємств до звітування за ESRS.

Ключові слова: звітність зі сталого розвитку, ESRS, CSRD, обліково-інформаційне забезпечення, система бухгалтерського обліку, сталий розвиток, нефінансові дані, внутрішній контроль.

Постановка проблеми. Суттєве зростання інформаційних потреб користувачів в умовах поширення концепції сталого розвитку призводить до трансформації корпоративної звітності. Поряд із традиційними фінансовими показниками зростає потреба у системному розкритті інформації про екологічні, соціальні та управлінські аспекти діяльності підприємства, його впливи на суспільство і довкілля, а також ризики й можливості, пов'язані зі сталим розвитком. Запровадження Директиви CSRD та Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS) переводить таку інформацію з площини переважно добровільних нефінансових розкриттів у стандартизовану систему корпоративного звітування з підвищеними вимогами до суттєвості, якості, порівнянності та верифікованості даних.

Практична реалізація вимог ESRS потребує формування значно ширшої інформаційної бази, ніж та, що традиційно забезпечується системою бухгалтерського обліку. Для підготовки звітності необхідне поєднання фінансових і нефінансових, вартісних і натуральних, фактичних і прогнозних показників, що формуються у бухгалтерських, управлінських, виробничих, кадрових, екологічних,

логістичних та інших інформаційних підсистемах підприємства. Через розпорошеність таких даних виникають проблеми їх ідентифікації, узгодження, агрегування, простежуваності та контролю, що ускладнює формування достовірних розкриттів відповідно до ESRS.

У зв'язку з цим важливим напрямом наукових досліджень є формування цілісного обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку, яке має охоплювати не лише джерела даних, а й методи їх ідентифікації, накопичення, систематизації, узгодження, контролю та трансформації у відповідні показники й розкриття. Важливо визначити місце бухгалтерського обліку в такій системі, встановити його взаємозв'язок з необліковими інформаційними потоками, обґрунтувати розвиток аналітичного обліку та формування механізму простежуваності інформації від первинного джерела до відповідного розкриття у звітності. В Україні, в умовах поетапної імплементації ESRS та необхідності адаптації внутрішніх інформаційних систем підприємств до нових вимог корпоративного звітування, ці завдання є особливо актуальними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика формування звітності зі сталого розвитку останніми роками набула значного розвитку у працях вітчизняних науковців, що пов'язано з трансформацією корпоративної звітності, поширенням ESG-підходу та необхідністю імплементації в Україні європейських вимог щодо розкриття інформації зі сталого розвитку. Зокрема Д.О. Селецька, дослідивши становлення та еволюцію звітності зі сталого розвитку, розкрила її зміст і передумови переходу від традиційної нефінансової звітності до сучасної моделі корпоративного звітування [1]. С.Я. Король, С.М. Семенова та М.А. Курбет вивчають стан та перспективи впровадження звітності про сталий розвиток в Україні в умовах європейської інтеграції [2]. Сучасний етап її інституціоналізації досліджують В.О. Ганусич та В. Шімон, які систематизують нормативно-правові, організаційні, освітні й технічні аспекти реалізації Стратегії запровадження звітності зі сталого розвитку в Україні та адаптації національної системи обліку до ESRS [3].

Обліковим аспектам формування такої звітності присвячено дослідження Н.С. Струк та Р.Р. Демка, які обґрунтували комплексний методичний підхід до обліково-аналітичного забезпечення звітності зі сталого розвитку та розглянули перспективи застосування GRI, ESRS і ISSB в Україні [4]. Н.В. Міненкова розглядає адаптацію бухгалтерського обліку до вимог сталого розвитку та вказує на необхідність інтеграції фінансової і нефінансової інформації в єдину систему звітування [5]. М.М. Танасієва, досліджуючи сьогочасні виклики облікової системи, обґрунтовує необхідність її трансформації у напрямі інтеграції ESG-показників, поєднання фінансової та нефінансової інформації та адаптації облікових процедур до ESRS та IFRS Sustainability [6].

Окремий напрям досліджень пов'язаний із цифровізацією та забезпеченням достовірності інформації зі сталого розвитку. О.О. Солодовнік та О.А. Андренко дослідили передумови, функції, переваги і ризики автоматизації обліку та звітності відповідно до ESRS, а також систематизували програмні рішення для автоматизації відповідних процесів [7]. С.Ф. Легенчук та О.С. Федорова звертають увагу на зростання наративної складової сталої звітності, необхідність розвитку методів опрацювання великих масивів нефінансової інформації та досліджують проблеми забезпечення її достовірності в умовах цифровізації [8]. Питання контролю достовірності даних ESRS розвивають Т.В. Бутенко та В.В. Бутенко, акцентуючи увагу на інтеграції нефінансової інформації з бухгалтерською системою та внутрішньому контролі процесу формування звітності [9].

Проведений аналіз попередніх публікацій засвідчує, що більшість дослідників зосереджують свою увагу на окремих аспектах проблеми, зокрема нормативному забезпеченні запровадження звітності зі сталого розвитку, трансформації бухгалтерського

обліку, методиках формування окремих ESG-показників, автоматизації або контролю їх достовірності. Водночас недостатньо розробленим залишається комплексний підхід до побудови обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку, який би встановлював безпосередній взаємозв'язок між вимогами ESRS, інформаційними потребами підприємства, джерелами облікових і необлікових даних, методиками формування показників, відповідальними суб'єктами та процедурами їх контролю і верифікації.

Метою статті є обґрунтування теоретичних та організаційно-методичних засад формування обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку та визначення напрямів його адаптації до вимог ESRS.

Методологія дослідження. Теоретико-методологічною основою дослідження є положення теорії бухгалтерського обліку, корпоративної звітності та концепції сталого розвитку, а також вимоги CSRD і ESRS. Інформаційну базу сформовано шляхом опрацювання нормативних документів Європейського Союзу й України, методичних матеріалів EFRAG та наукових праць із питань звітності зі сталого розвитку, обліково-інформаційного забезпечення, інтеграції фінансових і нефінансових даних та внутрішнього контролю. У процесі аналізу систематизовано вимоги до суттєвості, складу й якості розкриттів, джерел інформації, методик формування показників і процедур їх підтвердження.

Методи аналізу та синтезу використано для дослідження трансформації корпоративної звітності та визначення ролі бухгалтерського обліку в її інформаційному забезпеченні; систематизації та порівняння – для узагальнення вимог ESRS, класифікації облікових, внутрішніх необлікових і зовнішніх джерел даних, а також визначення напрямів адаптації облікової системи. Структурно-логічне моделювання застосовано для обґрунтування складових обліково-інформаційного забезпечення та матричного підходу, що встановлює взаємозв'язок між суттєвими розкриттями ESRS, джерелами даних, об'єктами обліку, аналітичними розрізами, відповідальними підрозділами й процедурами контролю. Табличний і графічний методи використано для систематизації інформаційних потреб, джерел даних, напрямів адаптації та візуалізації інформаційних потоків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Корпоративна звітність упродовж останніх десятиліть зазнає суттєвої трансформації, зумовленої зміною інформаційних потреб користувачів, посиленням впливу екологічних і соціальних чинників, поширенням концепції сталого розвитку та необхідністю врахування нефінансових факторів під час оцінювання діяльності підприємств. Традиційна модель звітування, орієнтована переважно на фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів, зберігає фундаментальне значення, однак уже не повною мірою задовольняє потреби зацікавлених сторін щодо впливу

підприємства на довкілля і суспільство, використання ресурсів, соціально-трудових відносин, корпоративного управління, а також ризиків і можливостей сталого розвитку.

Формування теперішньої моделі корпоративної звітності відбувалося поступово. Спочатку домінувала фінансова звітність, зосереджена на вартісному відображенні господарської діяльності та її наслідків. Зростання запиту на інформацію про екологічні й соціальні аспекти спричинило поширення нефінансової звітності, а надалі – ESG-підходу, який посилив увагу до екологічних, соціальних та управлінських характеристик діяльності, ризиків, інвестиційної привабливості та довгострокового створення вартості. Водночас відмінності у форматах, методиках розрахунку та рівні деталізації обмежували порівнянність і можливості незалежної перевірки таких розкриттів.

Перехід до звітності зі сталого розвитку слід розглядати не лише як розширення переліку показників, а як зміну концептуальної основи корпоративної звітності. Інформація про сталий розвиток набуває ознак системно сформованої корпоративної інформації, щодо якої встановлюються вимоги до суттєвості, якості, порівнянності та верифікованості. Відповідно підприємство переходить від довільного вибору окремих соціальних чи екологічних показників до формування структурованої системи інформації відповідно до встановлених стандартами принципів і вимог.

Еволюція звітності зі сталого розвитку має не лише нормативний, а й концептуальний характер. О.С. Федорова пов'язує її становлення з поступовим переходом від ідей корпоративної соціальної відповідальності та добровільних нефінансових розкриттів до стандартизованої моделі, що інтегрує екологічні, соціальні та економічні аспекти діяльності підприємств [10]. Така трансформація посилює вимоги до уніфікації підходів і порівнянності інформації, що розкривається.

Важливим етапом такої трансформації в Європейському Союзі стало прийняття Директиви (ЄС) 2022/2464 щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive – CSRD). Директива закріпила перехід до стандартизованого розкриття інформації зі сталого розвитку та передбачила застосування Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (European Sustainability Reporting Standards – ESRS). Перші підприємства, на які поширювалися вимоги CSRD, почали застосовувати нові правила за 2024 фінансовий рік із публікацією відповідної звітності у 2025 р. Таким чином, звітність зі сталого розвитку інтегрується до регульованої системи корпоративного звітування та перестає функціонувати винятково як добровільний комунікаційний інструмент підприємства.

Принциповою особливістю європейської моделі є застосування подвійної суттєвості (double materiality). Відповідно до ESRS суттєвість розглядається у двох взаємопов'язаних вимірах – суттєвості впливу та фінансової суттєвості. Перший характеризує

фактичний або потенційний позитивний чи негативний вплив підприємства на людей і довкілля, тоді як другий стосується ризиків і можливостей, пов'язаних зі сталим розвитком, які можуть суттєво впливати на розвиток підприємства, його фінансовий стан, фінансові результати, грошові потоки, доступ до фінансування або вартість капіталу. Такий підхід істотно розширює інформаційний периметр корпоративної звітності, оскільки об'єктом інформаційного спостереження стають не лише господарські операції та їх фінансові наслідки, а й впливи, ризики, можливості, ресурси та взаємозв'язки, частина яких не має безпосереднього вартісного вираження.

Розширення інформаційного периметра звітності безпосередньо пов'язане зі зміною кола її користувачів та врахуванням інтересів різних груп стейкхолдерів. О. Тивончук та Д. Тітов обґрунтовують вплив теорії стейкхолдерів на розвиток і стандартизацію звітності зі сталого розвитку, наголошуючи на необхідності розкриття інформації не лише про фінансові результати, а й про вплив підприємства на суспільство та довкілля [11]. Це концептуально узгоджується з принципом подвійної суттєвості, покладеним в основу ESRS.

Трансформація корпоративної звітності проявляється також у зміні вимог до якості інформації. ESRS передбачають застосування фундаментальних характеристик релевантності та правдивого представлення, а також таких характеристик, як порівнянність, верифікованість і зрозумілість. Це наближує інформацію зі сталого розвитку за логікою її формування до традиційних принципів якісної фінансової звітності та водночас актуалізує питання щодо джерел даних, процедур їх документування, внутрішнього контролю, узгодження, накопичення і підтвердження. Отже, стандартизація звітності зі сталого розвитку об'єктивно переносить центр уваги з самого факту оприлюднення нефінансової інформації на процес її формування та доказовість інформаційної бази.

Практична реалізація вимог ESRS потребує формалізації процедур визначення суттєвої інформації та встановлення зв'язку між окремими стандартами і відповідними розкриттями. К. Безверхий, досліджуючи імплементацію ESRS, акцентує увагу на поетапному визначенні суттєвої інформації про ризики й можливості та необхідності узгодження європейських стандартів з іншими регламентами у сфері звітності зі сталого розвитку [12]. Це підтверджує доцільність переходу від простого накопичення ESG-даних до їх методично впорядкованого формування відповідно до конкретних вимог звітності.

Водночас розвиток нормативного регулювання звітності зі сталого розвитку в ЄС триває. 3 липня 2026 р. Європейська комісія ухвалила делегований акт щодо перегляду Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS), спрямований на спрощення вимог до корпоративного звітування та зменшення адміністративного навантаження на підприємства. Переглянуті ESRS стали коротшими та

чіткішими, передбачають більшу гнучкість у застосуванні окремих вимог і спрощення ключових процедур формування звітності. Кількість обов'язкових точок даних (mandatory datapoints) скорочено більш ніж на 60%, а загальну кількість точок даних – більш ніж на 70%. За оцінкою Європейської комісії, реалізація таких змін має забезпечити скорочення витрат на підготовку звітності більш ніж на 30% у розрахунку на одне підприємство. Ухвалений делегований акт передано Європейському парламенту та Раді ЄС для розгляду в межах передбаченої процедури контролю; відповідні заходи мають застосовуватися після завершення двомісячного періоду розгляду, який може бути продовжений ще на два місяці [13].

На нашу думку, зазначене спрощення не означає відмови від концепції стандартизованої звітності зі сталого розвитку. Навпаки, воно свідчить про перехід від початкової моделі, орієнтованої на значний обсяг деталізованих розкриттів, до більш сфокусованого підходу, у якому пріоритетного значення набувають суттєвість, інформаційна цінність та обґрунтованість показників. Відтак скорочення кількості обов'язкових елементів розкриття не зменшує вимог до якості інформаційного забезпечення. Для підприємства важливим стає не максимальне накопичення масиву ESG-даних, а створення контрольованої системи ідентифікації суттєвої інформації, визначення її джерел, розрахунку відповідних показників та забезпечення можливості їх перевірки.

Важливість стандартизації показників зумовлена також необхідністю забезпечення прозорості та

порівнянності ESG-розкриттів. Г.В. Головачак серед проблем розвитку ESG-звітності виокремлює неоднорідність стандартів і правил її складання, а також наголошує на необхідності гармонізації стандартів та метрик [14]. Отже, якість звітності залежить не лише від обсягу розкритої інформації, а й від єдності методичних підходів до формування показників та можливості їх зіставлення між підприємствами і звітними періодами.

Паралельно з європейською моделлю розвивається глобальна система стандартів розкриття інформації, пов'язаної зі сталим розвитком. Міжнародний стандарт IFRS S1 орієнтує підприємства на розкриття інформації про ризики та можливості, пов'язані зі сталим розвитком, які обґрунтовано можуть впливати на грошові потоки, доступ до фінансування або вартість капіталу в коротко-, середньо- чи довгостроковому періоді. Стандарт безпосередньо виходить із необхідності забезпечення взаємозв'язку між інформацією про сталий розвиток та інформацією загальної фінансової звітності. Водночас європейська модель ESRS має ширший інформаційний периметр завдяки концепції подвійної суттєвості, охоплюючи не лише фінансовий вплив факторів сталого розвитку на підприємство, а й суттєвий вплив самого підприємства на суспільство та довкілля. Це засвідчує формування багатовимірної моделі корпоративної звітності, у межах якої фінансові та нефінансові характеристики діяльності дедалі більше розглядаються у взаємозв'язку. Основні етапи такої трансформації узагальнено в табл. 1.

Таблиця 1. Трансформація корпоративної звітності в контексті сталого розвитку

Етап розвитку	Домінуючий зміст звітності	Основна інформаційна орієнтація	Характер інформаційного забезпечення
Фінансова звітність	Активи, зобов'язання, капітал, доходи, витрати, фінансові результати, грошові потоки	Фінансовий стан і результати діяльності	Переважно дані бухгалтерського обліку
Нефінансова звітність	Екологічні, соціальні, кадрові та інші нефінансові аспекти	Розширення інформації про діяльність підприємства	Поєднання облікових і позаоблікових джерел за відносно автономними процедурами
ESG-звітність	Екологічні, соціальні та управлінські фактори	ESG-ризик, відповідальність, інвестиційна привабливість	Формування спеціалізованих масивів ESG-даних із різних функціональних підсистем
Звітність зі сталого розвитку	Впливи, ризики, можливості, політики, дії, цілі та показники сталого розвитку	Суттєва інформація про взаємозв'язок підприємства, суспільства, довкілля та економічних результатів	Стандартизоване обліково-інформаційне забезпечення з вимогами до суттєвості, якості та верифікованості даних
Взаємопов'язана корпоративна звітність	Фінансова інформація та інформація зі сталого розвитку у взаємозв'язку	Комплексне відображення факторів створення, збереження та втрати вартості й впливів підприємства	Інтегрована інформаційна система, узгоджені показники, єдині процедури управління даними та контролю

Джерело: сформовано авторами.

Наведена послідовність не означає механічної заміни одного виду звітності іншим. Фінансова звітність залишається базовим елементом корпоративного звітування, тоді як інформація про сталий розвиток розширює його предметну область та формує додаткові інформаційні зв'язки. Водночас саме стандартизація останньої створює передумови для поступового зближення фінансової та нефінансової інформаційних підсистем. Якщо на етапі добровільної нефінансової звітності окремі показники могли формуватися різними структурними підрозділами автономно і використовуватися переважно для комунікаційних цілей, то теперішня модель потребує встановлення чітких джерел даних, відповідальності за їх формування, методик розрахунку, інформаційних взаємозв'язків та процедур контролю.

У цьому контексті трансформацію корпоративної звітності доцільно розглядати одночасно у змістовому, методичному та інформаційному вимірах. Змістова трансформація полягає в розширенні предмета звітування від фінансових наслідків господарських операцій до інформації про впливи, ризики й можливості сталого розвитку; методична – у переході від переважно добровільного вибору показників до стандартизованих принципів визначення суттєвості, оцінювання, розрахунку та розкриття інформації; інформаційна – у необхідності інтеграції даних бухгалтерського обліку з даними управлінських, виробничих, екологічних, кадрових та інших інформаційних підсистем підприємства.

Таким чином, сьогодні трансформація корпоративної звітності характеризується переходом від паралельного існування фінансової та нефінансової інформації до формування взаємопов'язаної системи корпоративного звітування. Запровадження ESRS посилює цей процес, оскільки встановлює не лише склад інформації, що підлягає розкриттю, а й вимоги до її суттєвості, якості та можливості перевірки. Внаслідок цього змінюється роль бухгалтерської інформаційної системи: поряд із традиційною функцією вартісного відображення господарських процесів вона має забезпечувати взаємозв'язок фінансових даних із ширшим масивом інформації про сталий розвиток. Це зумовлює необхідність визначення інформаційних потреб, які виникають у підприємств у зв'язку із застосуванням ESRS, а також встановлення джерел і механізмів формування відповідних показників.

Запровадження ESRS суттєво розширює інформаційні потреби підприємств, оскільки об'єктом звітування стають не лише фінансові наслідки господарської діяльності, а й суттєві впливи, ризики та можливості, пов'язані з екологічними, соціальними

й управлінськими аспектами. ESRS передбачають розкриття інформації про управління, стратегію і бізнес-модель, процеси визначення та управління суттєвими впливами, ризиками і можливостями, а також відповідні політики, дії, показники та цілі.

Система ESRS охоплює наскрізні стандарти ESRS 1 «Загальні вимоги» та ESRS 2 «Загальні розкриття», екологічні стандарти E1-E5, соціальні S1-S4 та стандарт G1, присвячений діловій поведінці. Така структура визначає широкий спектр інформації, необхідної для підготовки звітності, та обумовлює залучення даних, які формуються у різних функціональних підсистемах підприємства.

Водночас інформаційні потреби не можуть визначатися механічним накопиченням усіх можливих показників сталого розвитку. В основу їх ідентифікації покладено оцінку суттєвості впливів, ризиків і можливостей. Відповідно, інформаційна система підприємства повинна забезпечувати не лише формування показників, а й можливість встановлення їх суттєвості, походження, взаємозв'язків та впливу на діяльність підприємства. ESRS також передбачають відображення взаємозв'язку суттєвих ризиків і можливостей із фінансовим станом, фінансовими результатами та грошовими потоками, що безпосередньо посилює роль бухгалтерської інформації у системі звітності зі сталого розвитку.

Особливістю інформаційного забезпечення ESRS є поєднання вартісних і натуральних, фінансових і нефінансових, фактичних і прогнозних показників. Наприклад, інформація про кліматичні зміни потребує даних про енергоспоживання, викиди та пов'язані з ними витрати та інвестиції; соціальні розкриття – інформації про персонал, оплату праці, безпеку та умови праці; управлінські – даних щодо корпоративної поведінки, внутрішніх процедур і ризиків. Тому бухгалтерський облік залишається ключовим, проте не єдиним джерелом інформації для складання звітності зі сталого розвитку.

Подальший розвиток методичного забезпечення пов'язаний із трансформацією вимог ESRS у систему конкретних вимірюваних показників. А. Беженар та Ю. Сташенко пропонують декомпозицію стандартів ESRS у прикладний інструментарій кількісних ESG-KPI та розглядають можливості їх інтеграції в обліково-аналітичні системи підприємств [15]. Важливого значення при цьому набуває цифровізація інформаційних потоків, яка дає змогу поєднати різномірні фінансові й нефінансові дані та зменшити інформаційну асиметрію під час формування звітності. Систематизацію основних інформаційних потреб, що виникають у процесі застосування ESRS, наведено в табл. 2.

Таблиця 2. Інформаційні потреби підприємства в контексті вимог ESRS та джерела їх забезпечення

Блок ESRS	Основні інформаційні потреби	Основні джерела інформації	Обліково-інформаційний аспект
ESRS 1, ESRS 2	бізнес-модель, стратегія, суттєві впливи, ризики і можливості, політики, дії, цілі	бухгалтерська, управлінська інформація, ризик-менеджмент, стратегічне планування	узгодження фінансової та нефінансової інформації
E1-E5 Екологічні розкриття	викиди, енергія, забруднення, водні ресурси, біорізноманіття, ресурси та відходи	облік витрат і активів, виробничий облік, екологічний та енергетичний моніторинг	ідентифікація екологічних витрат, активів, інвестицій та натуральних показників
S1-S4 Соціальні розкриття	персонал, працівники ланцюга створення вартості, громади, споживачі	облік оплати праці, HR-системи, охорона праці, дані щодо контрагентів і споживачів	поєднання облікових показників із кадровими та соціальними даними
G1 Ділова поведінка	ділова поведінка, корпоративна культура, взаємовідносини з постачальниками, запобігання корупції	бухгалтерський і управлінський облік, закупівлі, комплаєнс, внутрішній контроль	формування підтверджуваної інформації про операції та управлінські процедури
Фінансові ефекти сталого розвитку	вплив суттєвих ризиків і можливостей на фінансовий стан, результати та грошові потоки	бухгалтерський облік, фінансова звітність, бюджети, прогнози	встановлення взаємозв'язку sustainability-показників із фінансовими показниками

Джерело: розроблено авторами на основі ESRS 1, ESRS 2 та структури тематичних ESRS.

Наведене узагальнення свідчить, що реалізація вимог ESRS потребує формування багатоджерельної інформаційної системи, в якій дані бухгалтерського обліку мають бути інтегровані з інформацією виробничого, екологічного, кадрового, управлінського та інших контурів підприємства. При цьому бухгалтерська система набуває інтегруючого значення насамперед у частині встановлення вартісної оцінки ресурсів, витрат, доходів, активів, зобов'язань та фінансових наслідків ризиків і можливостей сталого розвитку.

На нашу думку, переглянуті у 2026 році ESRS, зміщують акцент із накопичення значного масиву даних на належне визначення інформаційних потреб, джерел їх забезпечення та процедур підтвердження відповідних показників. Отже, ESRS доцільно розглядати не лише як стандарти представлення звітної інформації, а й як основу структурування інформаційних потреб підприємства. Їх практична реалізація передбачає послідовне визначення вимог ESRS, відповідних інформаційних потреб, показників, джерел даних, процедур їх формування та контролю з подальшим розкриттям у звітності. Такий підхід зумовлює необхідність подальшої ідентифікації та систематизації джерел інформації, що формують обліково-інформаційну базу звітності зі сталого розвитку.

На нашу думку, джерела такої інформації доцільно систематизувати у три групи. Облікові джерела охоплюють первинні документи, рахунки та регістри, дані управлінського обліку, бюджети, калькуляції й фінансову звітність та забезпечують

переважно вартісну характеристику ресурсів, витрат, інвестицій, зобов'язань і фінансових наслідків сталого розвитку. Внутрішні необлікові джерела включають дані виробничих, кадрових, екологічних, енергетичних систем, охорони праці, закупівель, логістики, комплаєнсу, ризик-менеджменту та внутрішнього контролю, необхідні насамперед для формування натуральних і якісних показників. Європейська консультативна група з фінансової звітності (European Financial Reporting Advisory Group – EFRAG) серед таких джерел виокремлює, зокрема, процеси належної обачності та управління ризиками.

Зовнішні джерела охоплюють дані постачальників та інших учасників ланцюга створення вартості, державних реєстрів, статистичних і галузевих баз, наукових джерел, експертних оцінок та взаємодії із зацікавленими сторонами. EFRAG допускає використання статистичної й наукової інформації, експертних оцінок, а для даних ланцюга створення вартості – обґрунтованих оцінок у випадках, коли отримання первинної інформації є неможливим або надмірно складним.

Ключовою проблемою є не стільки наявність даних, скільки їх інтеграція в єдиний інформаційний контур. Наприклад, показники енергоспоживання потребують узгодження даних лічильників із бухгалтерською інформацією про придбання енергоресурсів, соціальні показники – кадрових даних із розрахунками оплати праці, а екологічні інвестиції – технічної інформації з даними про капітальні й поточні витрати.

Тому для цілей ESRS необхідно забезпечити не лише збір, а й простежуваність формування інформації. Кожному суттєвому показнику доцільно поставити у відповідність джерело даних, відповідальний підрозділ, методику розрахунку, періодичність формування та процедуру контролю. Це забезпечує зв'язок між первинними даними і кінцевим розкриттям у звітності та створює передумови для його верифікації.

Формування простежуваної інформаційної бази має доповнюватися належною системою внутрішнього контролю показників сталого розвитку. В.О. Ганусич та Я.В. Шеверя обґрунтовують розширення функціонального призначення внутрішнього контролю від перевірки фінансової інформації до забезпечення якості екологічних, соціальних та управлінських показників та пропонують адаптацію компонентів моделі COSO до внутрішнього контролю звітності зі сталого розвитку [16]. У цьому контексті контроль має охоплювати не

лише кінцеві розкриття, а весь інформаційний ланцюг – від первинного джерела даних до сформованого показника звітності.

Послідовність формування обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку відповідно до вимог ESRS, від визначення інформаційних потреб і джерел даних до формування, контролю та розкриття показників, узагальнено на рис. 1. На цій основі обліково-інформаційна база звітності зі сталого розвитку може розглядатися як інтегрована сукупність облікових і необлікових даних внутрішнього та зовнішнього походження, організованих відповідно до інформаційних потреб ESRS та забезпечених процедурами ідентифікації, систематизації, контролю і підтвердження. Такий підхід дає змогу перейти від фрагментарного збору ESG-даних до системного формування інформації та створює основу для визначення структури обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку.

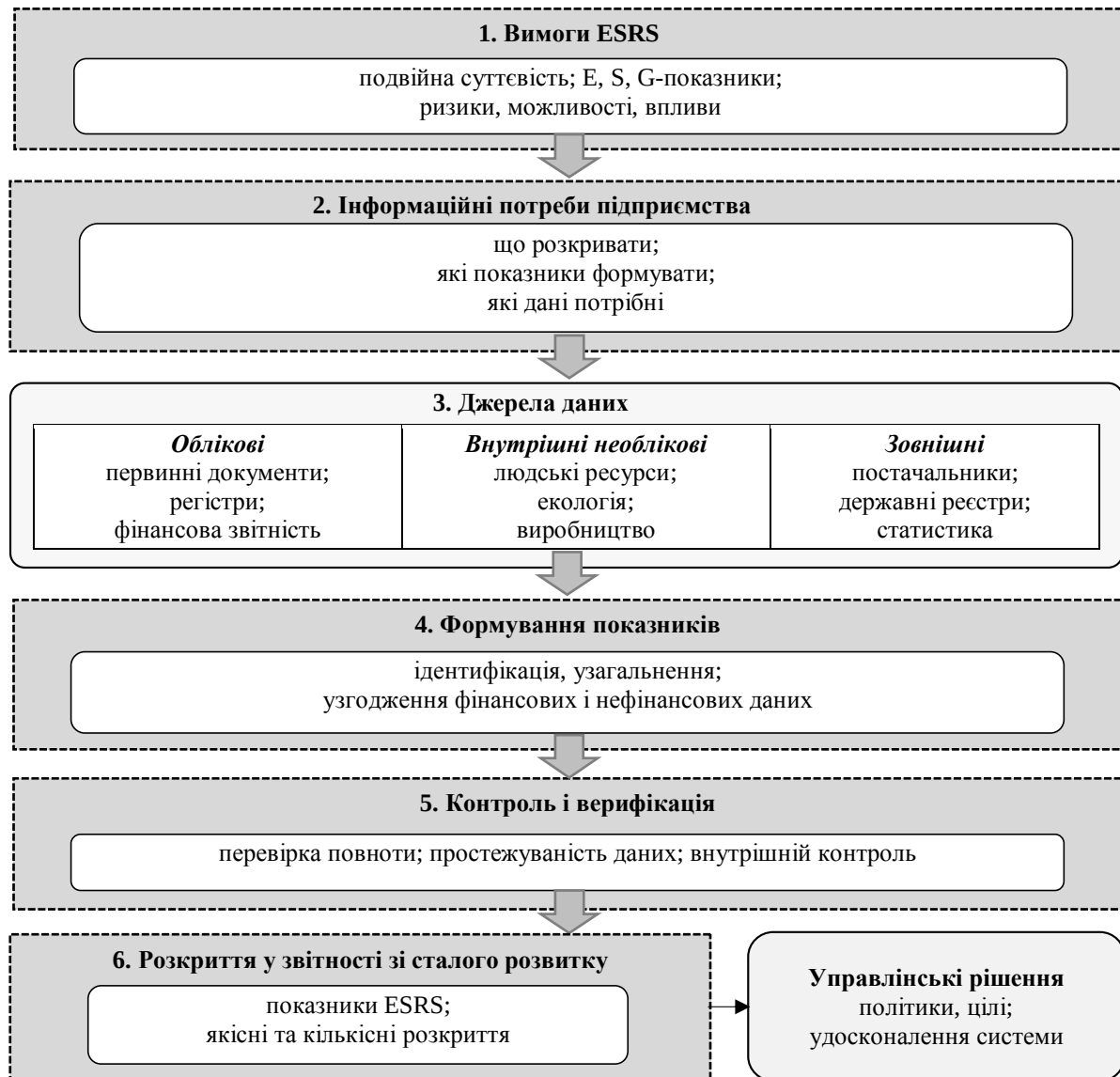

Рис. 1. Інформаційні потоки формування показників звітності зі сталого розвитку

Джерело: розроблено авторами.

У нашому дослідженні під обліково-інформаційним забезпеченням звітності зі сталого розвитку пропонуємо розуміти організовану сукупність облікових і необлікових даних, методів, процедур та інформаційних зв'язків, що забезпечують їх ідентифікацію, накопичення, узгодження, контроль і трансформацію у показники та розкриття відповідно до ESRS. Водночас доцільно розмежовувати поняття

«джерело інформації» та «обліково-інформаційне забезпечення»: перше визначає місце виникнення даних, друге – охоплює механізм їх перетворення у релевантну й контрольовану інформацію для цілей звітності. Тому його складовими (табл. 3) є не лише інформаційні ресурси, а й методичні, організаційні та контрольні процедури.

Таблиця 3. Складові обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку

Складова	Зміст	Результат
Інформаційна	облікові, внутрішні необлікові та зовнішні дані	інформаційна база для показників ESRS
Методична	методи оцінювання, розрахунку, групування та узагальнення показників	єдність підходів до формування інформації
Організаційна	визначення відповідальних підрозділів, інформаційних потоків і строків подання даних	упорядкований процес формування звітності
Контрольна	перевірка повноти, достовірності, узгодженості та простежуваності інформації	підвищення надійності та верифікованості показників
Цифрова	інтеграція інформаційних систем, автоматизація збору й обробки даних	оперативність та зменшення дублювання інформації

Джерело: розроблено авторами.

Важливе місце у цій системі належить бухгалтерському обліку, який виконує інтегруючу функцію між фінансовими та нефінансовими даними. Через систему рахунків, аналітичного обліку, первинного документування та фінансової звітності забезпечується вартісна оцінка значної частини ресурсів, витрат, інвестицій і фінансових наслідків сталого розвитку. Водночас для показників, що мають натуральне або якісне вираження, необхідним є залучення інших інформаційних підсистем.

Отже, ефективне обліково-інформаційне забезпечення звітності зі сталого розвитку має базуватися на інтеграції даних, єдності методики їх формування, чіткому розподілі відповідальності та забезпеченні простежуваності показників від первинного джерела до відповідного розкриття ESRS. Це створює підґрунтя для встановлення безпосереднього взаємозв'язку між вимогами ESRS та системою бухгалтерського обліку підприємства, що потребує подальшого методичного обґрунтування.

Імплементация ESRS не означає необхідності перенесення всіх показників сталого розвитку безпосередньо до системи бухгалтерських рахунків. Значна їх частина має натуральний, якісний або описовий характер. Водночас бухгалтерський облік формує базу для визначення фінансових наслідків екологічних, соціальних та управлінських процесів і забезпечує їх взаємозв'язок із показниками фінансової звітності. Тому його роль доцільно розглядати не як універсальне джерело sustainability-даних, а як інтегруючий інформаційний контур, що поєднує вартісні характеристики діяльності з нефінансовими показниками.

Найбільш безпосередній зв'язок із системою обліку виникає щодо витрат на енергоресурси та природоохоронні заходи, екологічних інвестицій, витрат на персонал, соціальних виплат, забезпечень, штрафів, витрат на охорону праці, активів і зобов'язань, пов'язаних із ризиками сталого розвитку. Для їх належної ідентифікації доцільним є поглиблення аналітичного обліку за напрямками, що відповідають суттєвим питанням сталого розвитку підприємства.

Разом із тим показники обсягів викидів, споживання води, утворення відходів, гендерної структури персоналу, травматизму або характеристик ланцюга створення вартості формуються переважно поза бухгалтерською системою. Завдання обліково-інформаційного забезпечення полягає у встановленні їх зв'язку з відповідними вартісними показниками та забезпеченні єдиної методики узгодження даних (табл. 4).

Вважаємо, що для потреб звітності зі сталого розвитку доцільно застосовувати матричний підхід, за якого кожному суттєвому розкриттю ESRS ставиться у відповідність джерело даних, пов'язаний об'єкт бухгалтерського обліку, необхідний аналітичний розріз, необліковий показник, відповідальний структурний підрозділ або посадова особа, а також процедура контролю та підтвердження інформації. Такий підхід дає змогу сформувати логічний зв'язок між вимогами стандартів і конкретними інформаційними потоками підприємства, визначити місце виникнення даних, способи їх накопичення та узагальнення, а також відповідальність за їх достовірність.

Таблиця 4. Взаємозв'язок окремих напрямів ESRS із системою бухгалтерського обліку

Напрямок	Інформація, пов'язана з бухгалтерським обліком	Необхідне методичне забезпечення
Екологічний (E)	витрати на енергію, ресурси, екологічні заходи, інвестиції, забезпечення	аналітичний облік екологічних витрат та інвестицій, узгодження з натуральними показниками
Соціальний (S)	оплата праці, соціальні витрати, компенсації, витрати на охорону праці	деталізація витрат за категоріями персоналу та соціальними напрямками
Управлінський (G)	штрафи, витрати на комплаєнс, окремі операції з контрагентами	аналітичне групування операцій за ризиковими та управлінськими ознаками
Фінансові наслідки: впливи, ризики та можливості (IRO)	активи, зобов'язання, доходи, витрати, грошові потоки	ідентифікація фінансового впливу суттєвих ризиків і можливостей

Джерело: розроблено авторами.

Практичне значення матричного підходу полягає у можливості чітко розмежувати показники, що можуть бути сформовані на основі існуючих даних бухгалтерського обліку, і показники, які потребують залучення інформації з інших функціональних підсистем. Це дозволяє уникнути необґрунтованого розширення системи бухгалтерських рахунків та дублювання інформаційних потоків, одночасно забезпечуючи належну деталізацію аналітичного обліку за тими напрямками, які є суттєвими для цілей звітності зі сталого розвитку. Як наслідок, формується прозорий інформаційний ланцюг від первинного джерела до відповідного показника та його розкриття у звітності.

Отже, адаптація бухгалтерського обліку до потреб ESRS має здійснюватися насамперед через розвиток аналітичного обліку, деталізацію інформаційних ознак та інтеграцію облікових і нефінансових даних, а не шляхом створення окремої паралельної системи обліку сталого розвитку. Йдеться про розширення аналітичних розрізів за видами екологічних і соціальних витрат, інвестицій, ресурсів, ризиків, категорій персоналу, напрямів природоохоронної діяльності та інших суттєвих об'єктів, що безпосередньо пов'язані з вимогами ESRS.

Водночас інтеграція повинна охоплювати не лише технічне об'єднання масивів даних, а й забезпечення їх методичної узгодженості. Для цього важливим є використання єдиних підходів до ідентифікації показників, визначення одиниць вимірювання, періодичності формування, правил документування та процедур внутрішнього контролю. За таких умов бухгалтерська система зберігає свою базову функцію вартісного вимірювання господарських процесів, але водночас стає ядром ширшого інформаційного середовища, у якому фінансові дані узгоджуються з натуральними, кількісними та якісними характеристиками сталого розвитку.

Імплементація ESRS в Україні відбувається в умовах формування нормативно-правової та методичної бази звітування зі сталого розвитку. Стратегією, схваленою Кабінетом Міністрів України, передбачено поетапне запровадження звітності відповідно до ESRS, розроблення методичних рекомендацій, створення електронної платформи для подання та оприлюднення звітності, а також розвиток

системи аудиту й професійної підготовки фахівців у 2026–2030 рр. Однак, нормативне забезпечення цього процесу ще не завершено. Урядовий законопроект № 13598 щодо запровадження звітності зі сталого розвитку був знятий з розгляду 16 липня 2026 р., тоді як альтернативний законопроект № 13598-1 станом на серпень 2026 р. опрацьовується у профільному комітеті Верховної Ради України. Це зумовлює певну невизначеність щодо остаточного переліку суб'єктів звітування, строків переходу та процедур практичного застосування ESRS.

Окремою проблемою є недостатня готовність інформаційних систем підприємств до формування показників сталого розвитку. Значна частина необхідної інформації сьогодні формується автономно у бухгалтерських, кадрових, виробничих, екологічних та інших підсистемах, що ускладнює її зіставлення, агрегування та контроль. У зв'язку з цим імплементація ESRS повинна супроводжуватися не лише нормативними змінами, а й перебудовою внутрішніх інформаційних потоків підприємств.

Не менш важливою є проблема методичної неоднорідності даних. Показники сталого розвитку можуть формуватися у різних одиницях вимірювання, за різною періодичністю та на основі різних джерел. За відсутності внутрішньо регламентованих методик це підвищує ризик непорівнянності та недостатньої простежуваності інформації. Тому доцільним є розроблення внутрішніх положень щодо визначення показників, джерел даних, методики їх розрахунку, відповідальних осіб та процедур контролю.

В контексті цифровізації звітування державна Стратегія передбачає запровадження єдиного електронного формату та створення платформи для приймання й оприлюднення звітності зі сталого розвитку. Міністерство фінансів уже оприлюднює інформаційно-довідкові матеріали для підготовки підприємств до застосування ESRS, зокрема переклади термінології та методичні матеріали. Це формує передумови для переходу від ручного агрегування показників до автоматизованої інтеграції даних про сталий розвиток з корпоративними інформаційними системами.

В табл. 5 систематизовано основні проблеми та напрями їх вирішення.

Таблиця 5. Проблеми формування обліково-інформаційного забезпечення звітності зі сталого розвитку в Україні та напрями їх вирішення

Проблема	Можливі наслідки для підприємства	Напрямы вирішення
Незавершеність нормативного регулювання	невизначеність процедур і строків переходу	завершення імплементації вимог ЄС та нормативне закріплення порядку звітування
Розпорошеність інформації	дублювання даних, складність їх узгодження	інтеграція бухгалтерських та необлікових інформаційних підсистем
Недостатність аналітичних даних	неможливість формування окремих показників ESRS	розвиток аналітичного обліку за суттєвими напрямками сталого розвитку
Відсутність уніфікованих внутрішніх методик	низька порівнянність і простежуваність показників	регламентація джерел, методів розрахунку та відповідальних осіб
Недостатність процедур контролю	ризик недостовірності розкриттів	розвиток внутрішнього контролю та підготовка даних до незалежного підтвердження
Низький рівень автоматизації	значні трудові витрати та ризик помилок	цифровізація збору, консолідації та передачі даних про сталий розвиток
Недостатня професійна підготовка	помилки при застосуванні ESRS	підготовка бухгалтерів, аудиторів та інших фахівців зі сталого розвитку

Джерело: узагальнено авторами на основі [17].

Таким чином, імплементація ESRS в Україні повинна розглядатися як комплексна трансформація нормативного, облікового, інформаційного, контрольного та цифрового середовища підприємств. Її результативність залежатиме не лише від формального запровадження стандартів, а й від здатності підприємств сформувати внутрішню систему отримання, узгодження та підтвердження інформації про сталий розвиток.

Висновки. Результати дослідження свідчать, що імплементація ESRS зумовлює трансформацію корпоративної звітності від переважно фінансово орієнтованої моделі до системи взаємопов'язаного розкриття фінансової та нефінансової інформації. Визначальними характеристиками такої трансформації є розширення інформаційного периметра звітності, застосування принципу подвійної суттєвості, посилення вимог до якості, простежуваності та верифікованості даних.

Вимоги ESRS формують нові інформаційні потреби підприємства, задоволення яких неможливе виключно на основі традиційної системи бухгалтерського обліку. Інформаційна база звітності зі сталого розвитку має поєднувати облікові дані з інформацією кадрових, виробничих, екологічних, управлінських та інших внутрішніх систем, а також із даними зовнішнього середовища і ланцюга створення вартості.

Обліково-інформаційне забезпечення звітності зі сталого розвитку варто розглядати як організовану сукупність облікових і необлікових даних, методів, процедур та інформаційних зв'язків, що забезпечують їх ідентифікацію, накопичення, систематизацію, узгодження, контроль і трансформацію у показники та розкриття відповідно до ESRS. У його структурі виокремлено інформаційну, методичну, організаційну, контрольну та цифрову складові.

Адаптація бухгалтерського обліку до вимог ESRS має здійснюватися не шляхом створення окремої системи «обліку сталого розвитку», а через розвиток аналітичного обліку та інтеграцію фінансових і нефінансових інформаційних потоків. Доцільним є застосування матричного підходу, за якого кожному суттєвому розкриттю ESRS ставляться у відповідність джерело даних, об'єкт обліку, аналітичний розріз, необліковий показник, відповідальний суб'єкт та процедура контролю.

Наразі основними перешкодами запровадження ESRS в Україні є незавершеність нормативного та методичного забезпечення, розпорошеність інформації між функціональними підсистемами, недостатня деталізація аналітичного обліку, відсутність уніфікованих внутрішніх процедур формування показників, недостатній рівень їх контролю та автоматизації. Подолання цих проблем потребує формування на підприємствах єдиного обліково-інформаційного контуру, який забезпечуватиме рух даних від первинного джерела до відповідного розкриття у звітності зі сталого розвитку.

Декларація про конфлікт інтересів

Автори заявляють про відсутність потенційного конфлікту інтересів щодо дослідження, авторства та/або публікації цієї статті.

Таксономія внесків авторів:

Яна Іщенко: концептуалізація, методологія, курація даних, написання – рецензування та редагування, перевірка; **Олексій Авдєєв:** формальний аналіз, дослідження, візуалізація, написання – початковий проєкт.

4 Список використаних джерел

1. Селецька Д. О. Звітність зі сталого розвитку: становлення, зміст, актуальність. *Економіка, управління та адміністрування*. 2024. № 2(108). С. 109–117. [https://doi.org/10.26642/ema-2024-2\(108\)-109-117](https://doi.org/10.26642/ema-2024-2(108)-109-117)
2. Король С. Я., Семенова С. М., Курбет М. А. Упровадження звітності про сталий розвиток в Україні: стан і перспективи в умовах євроінтеграції. *Бізнес Інформ*. 2022. № 1. С. 294–301. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-1-294-301>
3. Ганусич В. О., Шімон В. Стратегія запровадження обліку і звітності зі сталого розвитку в Україні. *Київський економічний науковий журнал*. 2025. № 10. С. 28–34. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-10-4>
4. Струк Н. С., Демко Р. Р. Обліково-аналітичне забезпечення формування звітності зі сталого розвитку підприємств. *Український економічний часопис*. 2025. № 10. С. 110–116. <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-10-17>
5. Міненкова Н. В. Адаптація бухгалтерського обліку до вимог сталого розвитку: стратегічні підходи та алгоритм інтеграції нефінансової звітності. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2025. № 25. С. 33–42. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.25.4>
6. Танасієва М. М. Сучасні виклики облікової системи в контексті економічної, соціальної та екологічної відповідальності. *Економіка, управління та адміністрування*. 2026. № 1(115). С. 120–130. [https://doi.org/10.26642/ema-2026-1\(115\)-120-130](https://doi.org/10.26642/ema-2026-1(115)-120-130)
7. Солодовнік О. О., Андренко О. А. Автоматизація обліку та звітності із сталого розвитку: передумови, функції та рішення. *Економіка та суспільство*. 2025. № 74. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-47>
8. Легенчук С. Ф., Федорова О. С. Нові методи для бухгалтерських досліджень нарративної компоненти сталої звітності: виклики та можливості. *Облік і фінанси*. 2025. № 3(109). С. 31–40. [https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-3\(109\)-31-40](https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-3(109)-31-40)
9. Бутенко Т. В., Бутенко В. В. Принцип подвійного запису Луки Пачолі як основа внутрішнього контролю та достовірності обов'язкової звітності зі сталого розвитку за ESRS. *Облік і фінанси*. 2026. № 2(112). С. 24–32. [https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-2\(112\)-24-32](https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-2(112)-24-32)
10. Федорова О. С. Історичні передумови виникнення та формування звітності зі сталого розвитку. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2025. № 1(60). С. 57–66. [https://doi.org/10.26642/pbo-2025-1\(60\)-57-66](https://doi.org/10.26642/pbo-2025-1(60)-57-66)
11. Тивончук О., Тітов Д. Вплив теорії стейкхолдерів на розвиток звітності зі сталого розвитку та її стандартизацію. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2025. Т. 342, № 3(1). С. 161–170. [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(1\)-24](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-24)
12. Безверхий К. Імплементация европейских стандартів звітності про сталий розвиток. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2024. № 2(133). С. 134–150. [https://doi.org/10.31617/3.2024\(133\)08](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)08)
13. European Commission. Commission adopts revised sustainability reporting standards – Finance. 3 July 2026. URL: https://finance.ec.europa.eu/news/commission-adopts-revised-sustainability-reporting-standards-2026-07-03_en (дата звернення: 17.08.2026).
14. Головачук Г. В. Оцінка ефективності ESG-звітності як інструменту прозорості бізнесу в умовах глобалізації. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-28>
15. Беженар А., Сташенко Ю. Формування ESG індикаторів у системі нефінансової звітності підприємств: євроінтеграційний контекст та стандарти ESRS. *Економіка та суспільство*. 2026. № 86. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-178>
16. Ганусич В. О., Шеверя Я. В. Трансформація контрольних процедур в бухгалтерському обліку та звітності в контексті сталого розвитку. *Київський економічний науковий журнал*. 2026. № 13. С. 57–65. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2026-13-7>
17. Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку: розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.10.2024 р. № 1015-р. URL: <https://mof.gov.ua/storage/files/R1015.pdf> (дата звернення: 17.08.2026).

1. Seletska, D. (2024). Sustainability reporting: formation, content, relevance. *Economics, Management and Administration*, 2(108), 109–117. [https://doi.org/10.26642/ema-2024-2\(108\)-109-117](https://doi.org/10.26642/ema-2024-2(108)-109-117) [in Ukrainian]
2. Korol, S. Ya., Semenova, S. M., & Kurbet, M. A. (2022). Implementation of Sustainable Development Reporting in Ukraine: The Status and Prospects in the Context of European Integration. *Business Inform*, 1, 294–301. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-1-294-301> [in Ukrainian]
3. Hanusych, V., & Shimon, V. (2025). Implementation strategy for sustainable development accounting and reporting in Ukraine. *Kyiv Economic Scientific Journal*, 10, 28–34. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-10-4> [in Ukrainian]
4. Struk, N., & Demko, R. (2025). Accounting and analytical framework for the preparation of sustainability reports by enterprises. *The Ukrainian Economic Journal*, 10, 110–116. <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-10-17> [in Ukrainian]
5. Minenkova, N. (2025). Adaptation of accounting to the requirements of sustainable development strategic approaches and algorithm for integrating non-financial reporting. *Taurida Scientific Herald. Series: Economics*, 25, 33–42. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.25.4> [in Ukrainian]
6. Tanasiieva, M. (2026). Modern challenges of the accounting system in the context of economic, social, and environmental responsibility. *Economics, Management and Administration*, 1(115), 120–130. [https://doi.org/10.26642/ema-2026-1\(115\)-120-130](https://doi.org/10.26642/ema-2026-1(115)-120-130) [in Ukrainian]
7. Solodovnik, O., & Andrenko, O. (2025). Automation of accounting and reporting on sustainable development: prerequisites, functions and solutions. *Economy and Society*, 74. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-47> [in Ukrainian]
8. Lehenchuk, S., & Fedorova, O. (2025). New Methods for Accounting Research of the Narrative Component of Sustainable Reporting: Challenges and Opportunities. *Oblik i finansi*, 3(109), 31–40. [https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-3\(109\)-31-40](https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-3(109)-31-40) [in Ukrainian]
9. Butenko, T., & Butenko, V. (2026). Luca Pacioli's Double-Entry Principle as a Basis for Internal Control and Reliability of Mandatory Sustainability Reporting under ESRS. *Oblik i finansi*, 2(112), 24–32. [https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-2\(112\)-24-32](https://doi.org/10.33146/2518-1181-2026-2(112)-24-32) [in Ukrainian]
10. Fedorova, O. (2025). Historical background of the emergence and formation of sustainability reporting. *Problems of Theory and Methodology of Accounting, Control and Analysis*, 1(60), 57–66. [https://doi.org/10.26642/pbo-2025-1\(60\)-57-66](https://doi.org/10.26642/pbo-2025-1(60)-57-66) [in Ukrainian]
11. Tyvonchuk, O., & Titov, D. (2025). The impact of stakeholder theory on the development of sustainability reporting and its standardisation. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 342(3(1), 161–170. [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(1\)-24](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-24) [in Ukrainian]
12. Bezverkhyy, K. (2024). Implementation European sustainability reporting standards. *Foreign Trade: Economics, Finance, Law*, 2(133), 134–150. [https://doi.org/10.31617/3.2024\(133\)08](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)08) [in Ukrainian]
13. European Commission. (3 July 2026). Commission adopts revised sustainability reporting standards – Finance. Retrieved from: https://finance.ec.europa.eu/news/commission-adopts-revised-sustainability-reporting-standards-2026-07-03_en
14. Holovchak, H. (2024). Evaluating the effectiveness of ESG reporting as a business transparency tool in the context of globalisation. *Economy and Society*, 67. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-28> [in Ukrainian]
15. Bezhenar, A., & Stashenko, Y. (2026). Formation of ESG indicators in the system of non-financial reporting of enterprises: European integration context and ESRS standards. *Economy and Society*, 86. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-178> [in Ukrainian]
16. Hanusych, V. O., & Sheverya, Ya. V. (2026). Transformation of control procedures in accounting and reporting in the context of sustainable development. *Kyiv Economic Scientific Journal*, 13, 57–65. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2026-13-7> [in Ukrainian]
17. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024). On approval of the Strategy for the introduction of sustainable development reporting by enterprises: Order No. 1015-p. Retrieved from: <https://mof.gov.ua/storage/files/R1015.pdf> [in Ukrainian]